

Bewonersblad voor de locaties van Marga Klompé in regio Winterswijk

MargaBode

Winter 2022/2023

Beeld voor
'Hulzer Willem'
Wilterdink onthuld

Vrijwilligersmiddagen
met veel jubilarissen

50 jaar
De Pelkwijk!

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment

Voorwoord Raad van Bestuur

In het vorige nummer hebben wij een oproep gedaan om deel te nemen aan overleggen die verband houden met medezeggenschap. Deze oproep heeft deels zijn effecten gehad tijdens de overleggen, maar helaas hebben wij nog weinig tot geen nieuwe leden voor diverse cliëntenraden kunnen verwelkomen. Wat zou het mooi zijn om dit zo voor de jaarwisseling toch nog te realiseren. Vandaar dat ik dit nu nog eens aan het begin van mijn voorwoord onder de aandacht breng.

Zo is het al weer het laatste nummer van dit jaar, dat wederom een bijzonder jaar is te noemen. Naast alle zorgen en problemen in de wereld zijn er zeker ook vele mooie momenten geweest.

Het werkelijk tonen van onze solidariteit met anderen. Momenten van fysiek contact in kleiner verband, zoals in huiskamers, maar zeker ook weer met grotere groepen. Daarmee hebben wij samen weer uiting kunnen geven aan datgene wij van belang vinden. Het vieren van verjaardagen, het genieten van muzikanten maar ook het samen stilstaan bij verlies.

Naar de toekomst toe blijven er onzekerheden, die wellicht steeds moeilijker te voorspellen zijn. Maar daar zullen wij ook samen weer een weg in gaan vinden. Het zijn uitdagingen waar wij allen onze schouders onder moeten zetten en ik heb daar zeker vertrouwen in.

Voor nu wil ik graag afsluiten met u allen hele fijne feestdagen en voor alles veel gezondheidsgeluk toe te wensen.

Marcel Duvigneau
bestuurder

Colofon MargaBode

Wim Ruesink,
Pronsweide

Jolanda Lammers,
Gerrie Heijnen,
De Pelkwijk

Ester Wijkamp,
Vredense Hof/
De Berkhof

margabodewinterswijk@szmk.nl

Voorwoord redactie

De warme oktober en november maanden zijn nog maar net achter ons als we het voorwoord schrijven voor het laatste nummer van 2022. Een bewogen jaar waarin weer enorm veel gebeurd is, leuke en minder leuke gebeurtenissen dichtbij en in de wereld. Dit nummer van de MargaBode berichten we echter over de leuke dingen die er zijn geweest en die nog op het programma staan voor onze bewoners. Op het moment van schrijven gaan we er vanuit dat we allemaal weer gezamenlijk de feestdagen kunnen doorbrengen. Na die corona periode weten we als nooit te voren hoe fijn het is om de komende feestdagen met dierbaren door te brengen. We weten dat veel bewoners zich verheugen om weer met andere bewoners gezamenlijk het kerstdiner te kunnen nuttigen en een gezamenlijk kerkdienst met kerst te mogen bijwonen. Hopelijk kunt u ook genieten van deze MargaBode.

We wensen u goede feestdagen en het allerbeste voor 2023!

Kniepertje geliefd in de Achterhoek

Naast de oliebol zijn Achterhoekers ook dol op knieperties. Ze zijn luchtig en liggen lichter op de maag dan een oliebol. In veel huishoudens staat een wafelijzer waarmee de lekkernij gebakken wordt. In een aantal streken (niet in de Achterhoek) worden de knieperties plat gehouden tot nieuwjaarsdag. Dan worden ze als nieuwjaarsrolletje geserveerd. De gedachte hierachter is dat eind december het oude jaar zich geheel heeft ontvouwen. Op nieuwjaarsdag staat het rolletje symbool voor het nieuwe jaar, dat zich nog moet uitrollen. Stichting Vrienden Van Pronsweide verkoopt op donderdag 29 december versgebakken kniepertjes in de hal van Pronsweide.

**Donderdag 29 december
in Pronsweide te koop**

Handwerken in Pronswaide hip

Het handwerken in Pronswaide is weer helemaal in, afgelopen voorjaar is er een doorstart gemaakt. Om de week, op de donderdagmorgen is in het in Grand Café van Pronswaide de handwerkclub bijelkaar. Een tiental bewoners breien en haken er dan op los.

Ingrid Houben begeleidt het geheel: "Het is superleuk om deze club van enthousiaste bewoners aan het werk te zien, ik help waar nodig en zie ze genieten. Al hebben sommigen jarenlang niet aan handwerken gedaan, het is net als met zwemmen, je verleert het niet. Natuurlijk gaat het veelal wat moeizamer en niet meer zoals vroeger, maar het enthousiasme is er niet minder om. Af en toe komt de ergotherapeut meekijken en dat is waardevol. De ergotherapie weet namelijk

soms net voor een juiste aanpassing of houding te zorgen zodat het handwerken lukt. Ook een vergrootglas brengt soms uitkomst. De bewoners mogen gerust een keer komen kijken of aanschuiven, enige handwerkervaring is vereist. Bewoners nemen eigen werkjes mee, maar ook hebben we thema's waar we mee bezig gaan. Bijvoorbeeld met Koningsdag maakten we passende werkjes. Een ander voorbeeld zijn de gebreide ballen. Roze of blauwe die dan later weggegeven worden bij een kraamvisite. Ook voor de kerstmarkt van Pronswaide zijn we nu volop bezig. Maar ook is een van onze breisters bezig met een babyvestje voor de babyborn-pop van haar kleindochter", aldus een enthousiaste Ingrid.

Leden Cliëntenraden Winterswijk

per november 2022

Leden cliëntenraad De Berkhof

- De heer L. Kuiper
Cliënt wzc De Berkhof
- De heer C.G. Oteman
Cliënt wzc De Berkhof
- Mevr. H. Boesveld
Cliënt wzc De Berkhof
- Echtpaar Beernink
Cliënt wzc De Berkhof
- Mevr. E. Scholten
Familie cliënt wzc De Berkhof

- Vacature (4x)

Leden cliëntenraad De Pelkwijk

- De heer G. Rösken (voorzitter)
Cliënt wzc De Pelkwijk

- Vacature (6x)

Leden cliëntenraad vh Pronswaide

- De heer W. Stolk (voorzitter)
Familie cliënt PG (woning 2)

- Vacature (8x)

Bureau Ondersteuning Cliëntenraden
Ziekenhuisstraat 14
7141 AN Groenlo
tel: 0544-474100 tst 3406 of 3409
email: cliëntenraad@szmk.nl

Leden cliëntenraad Vredense Hof

- Mevr. I. Beijers-Holders (voorzitter)
Contactpersoon Vredense Hof
0543-531350
i.beijers@docugroup.nl

- Mevr. L. v.d. Rest
Contactpersoon Vredense Hof
- Mevr. L. Idink-Beijers
Contactpersoon Vredense Hof
- Mevr. L. Ubbink-Wiggers
Familie cliënt afd. PG (woning B)
- Mevr. M. Klein Langenhorst
Contactpersoon Vredense Hof
- De heer A. van Westhreenen
Familie cliënt afd. PG (woning C)

- Vacature (3x)

Leden cliëntenraad Thuiszorg Marga Klompé

- Mevr. G. Reinders-Reijerink
Oost Gelre
- (vacature 1x)

- Mevr. M.J. Dibbets-Jansen
Winterswijk
- (vacature 1x)

- De heer W.R. Broeke
Lochem
- (vacature 1x)

- Regio Aalten
Vacature (2x)

Gezelligheid vanwege hoog bezoek in Pronswaide

Sinterklaas en zijn pietengevolg brachten zaterdag 12 november een bezoek aan de bewoners van het verpleeghuis. Zij liepen een ronde door de binnentuin waar bewoners zaten te genieten van het pietenorkest. Ze zongen uit volle borst de bekende deuntjes mee. Sinterklaas werd welkom geheten door burgemeester Joris Bengevoord en samen reden zij per koets naar het centrum van Winterswijk waar zij werden opgewacht door de kinderen van Winterswijk.

SKB-tje nog steeds een razend populair drankje, maar waar komt die naam vandaan?

Ook in de afgelopen hete zomer hoorde je regelmatig op de vraag "wat wilt u drinken?", "doe mij maar een SKB-TJE" de verzorgden van de Winterswijkse Marga Klompé locaties wisten dan voldoende. Een mix drankje van sinaasappelsap en appelsap, met de vernoeming van het Koningin Beatrix Ziekenhuis, oftewel een SKB-TJE. De redactie van de MargaBode dook eens verder in het ontstaan en de kracht van dit drankje, waar tijdens de komende feestdagen ongetwijfeld weer vraag naar zal zijn.

Waarom is deze mix drank zo populair

Marga Klompé diëtiste Joset Holtslag: "We krijgen vaak klachten terug zoals brandend maagzuur na het drinken van een glas sinaasappelsap. Sappen in het algemeen adviseren we zo min mogelijk. Als je sap drinkt krijg je vrij veel suiker en daarmee ook calorieën binnen. Zo neemt het risico op overgewicht toe. Sinaasappelsap is wel één van de betere keuzes op het gebied van sappen, omdat het vitamine C bevat en een kleine hoeveelheid vezels (ook in een pak van de supermarkt). Appelsap levert geen voedingsstoffen, alleen maar suikers. Veel bewoners vinden appelsap zoet, maar het blijft alsnog een favoriete drank. Maar als bewoners graag sap drinken en sinaasappelsap niet prettig vinden, is een combinatie van appelsap en sinaasappelsap een goed alternatief. Bij voorkeur gecombineerd of aangevuld met water." Ook bij frisdrankenfabrikant Riedel kennen ze het mix drankje. "Wij hebben geen sap in ons assortiment waarin sinaasappelsap en appelsap gemixt is. We zien deze mix inderdaad wel vaker."

Waar komt de naam SKB-TJE vandaan?

We zien dat deze mix drank niet alleen in de Oost Achterhoek populair is maar eigenlijk overal in het land wel. Er zijn dan ook meerdere benamingen voor deze drank. De redactie van de MargaBode houdt zich beperkt tot het SKB-tje. Voormalig voedingsassistente van het SKB ziekenhuis Autje Sesink-Tetelepta weet nog goed hoe de naam SKB-TJE ontstond. "Tijdens onze rondes in de begintijd van het SKB noemden wij wat drankjes op, waaronder een mix van de sinaasappelsap en appelsap. Oh nee dat vonden ze maar niks. Ik stelde toen aan mijn collega's voor het een SKB-TJE te noemen en vanaf dat moment is dat de naam geworden voor dat mix drankje." Het SKB laat desgevraagd weten dat ze het SKB-TJE zeker kennen, maar het wordt daar niet meer actief aangeboden vanwege de suikers die het bevat.

Verpleeghuis Pronsweide pakt uit met verlaat jubileumgeschenk

Beeld voor 'Hulzer Willem' Wilterdink onthuld

WINTERSWIJK- Vanwege corona konden in 2020 de festiviteiten ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van Pronsweide geen doorgang vinden. Nu, twee jaar na dato, heeft een van de geplande activiteiten alsnog plaatsgevonden. Vrijdag 30 september is bij verpleeghuis Pronsweide in Winterswijk een bronzen beeld van Willem Wilterdink onthuld. Kunstenaar Jan te Kulve maakte dit beeld van de uit Kotten bij Winterswijk afkomstige schrijver, dichter, verteller en liefhebber van de streektaal.

Wilterdink, die in de volksmond bekendstond als Hulzer Willem, was in het dagelijks leven veehandelaar. Het beeld is mede tot stand gekomen door de inspanning van Pronsweide-verpleegkundige, maar bovenal Hulzer Willem-fan, Raymond Ubbink. De kinderen van de in 2011 op 85-jarige leeftijd overleden inwoner van Kotten waren aanwezig bij de onthulling. Marcel Duvigneau sprak namens de raad van bestuur van Marga Klompé van een prachtig moment, "Hulzer Willem heeft veel voor Pronsweide" zo memoreerde Marcel Duvigneau die samen met Marijke Rauwerdink, voormalig hoofd verplegingsdienst Pronsweide, de onthulling van het beeld deed. Het was een lang gekoesterde wens van Raymond Ubbink om een beeld van Hulzer Willem te bewerkstelligen. Raymond, die naast zijn werk ook muzikant, zanger en liefhebber van de streektaal is: "Hulzer Willem gaf in Pronsweide regelmatig optredens en presentaties en bezocht bekenden van hem. Nog altijd wordt er in de regio meegezongen als 'Boterham met Spek' ingezet wordt, een onbetwiste klassieker van Hulzer Willem. Als je als mens zoveel gedaan en betekend hebt voor de medemens, dan verdien je ook een plek tussen de medemensen. Het is een eer dat we als Pronsweide in ons midden mogen hebben", aldus Raymond, die van zijn werkgever Marga Klompé alle medewerking en ondersteuning kreeg om tot realisatie van het beeld te komen in het kader van het jubileum van het verpleeghuis.

Het beeld van Hulzer Willem staat in de binnentuin bij de groepswoningen van verpleeghuis Pronsweide. Wilt u het beeld eens bekijken, meldt u zich dan bij de receptie van Pronsweide, Morgenzonweg 29, 7101 BH te Winterswijk.

Bijzondere opdracht voor kunstenaar Jan te Kulve

Beeldend kunstenaar en bronsgieter Jan te Kulve heeft al vele werken op zijn naam staan; denk maar aan Knelis & Willem op de Markt en het beeld van KNMI-weeramateur Jaap Langedijk, beide in Winterswijk. De opdracht om een beeld te maken van Hulzer Willem was wel een heel bijzondere voor Jan: "Het komt zelden voor dat ik een beeld maak van iemand die ik in levende lijve gekend heb. Hulzer Willem was zeer goed bevriend met mijn vader, samen waren ze onder andere bij de oprichting van de Kottense toneelvereniging TOEP betrokken. Als je dan bezig bent met het beeld komen er steeds flarden van herinneringen naar boven, heel bijzonder. Het beeld is zo'n 75 cm hoog en laat Hulzer Willem zien met een big in de handen. Hulzer Willem is natuurlijk voor velen ook bekend als varkenshandelaar. Het beeld staat op een Bentheimer zandsteen, een streeksteen zeg maar, passend bij het beeld." Diana Abbink, dialectkenner bij uitstek, zorgde voor een mooie tekst op de bijhorende plaque.

Bronzen beeldjes Hulzer Willem nu ook te koop

Handgemaakte replica ware collectors item

Afgelopen september werd in de binnentuin bij Pronsweide een bronzen beeld van Hulzer Willem onthuld. De uit de Winterswijkse buurtschap Kotten afkomstige Willem Wilterdink, bekend als Hulzer Willem, was een bekende schrijver, dichter, verteller en liefhebber van de streektaal. Van het originele beeld heeft kunstenaar Jan te Kulve bronzen replica's gemaakt die nu te koop zijn.

Het bronzen beeldje, een zeer gedetailleerde weergave van het grote beeld, is 10 cm hoog en 5 cm breed. De beeldjes zijn in het eigen atelier van Jan te Kulve handmatig in hoogwaardig brons gemaakt. In het beeldje staat de naam Hulzer Willem gegraveerd. Bij elk genummerd beeldje hoort een certificaat van echtheid. De beeldjes kosten € 150. Van elk verkocht beeldje gaat een gedeelte naar Stichting Vrienden van Pronsweide en naar Erfgoed Centrum Achterhoek en Liemers (ECAL). Beide instellingen droeg Hulzer Willem altijd een warm hart toe.

Er zijn bronzen replica's gemaakt van het originele beeld, een zeer gedetailleerd beeldje, precies zoals het grote beeld bij verpleeghuis Pronsweide.

Het beeldje is 10 cm hoog en 5 cm breed. Ook de replica's zijn in eigen atelier handmatig gemaakt. Het is uitgevoerd in hoogwaardig brons en is erg zwaar. In het beeldje staat de naam "Hulzer Willem" gegraveerd.

Bij elk beeldje wordt een certificaat van echtheid uitgereikt, elk beeldje heeft een eigen nummer. Het beeldje is te koop voor € 150.

Ook is er een replica te koop die 12 cm hoog is en 6 cm breed. Deze uitvoering is te koop voor € 175.

Van elk verkocht beeldje gaat € 5 naar de stichting "Vrienden van Pronsweide". Tevens gaat er € 5 per verkocht beeldje naar "Erfgoed Centrum Achterhoek en Liemers". Beide goede doelen passen uitermate goed bij Hulzer Willem, hij droeg beide een warm hart toe.

Interesse? Mail of bel kunstenaar Jan te Kulve: jan@tekulve.nl - telefoon: 06-25174135.

Vrijwilligers Jubilarissen 2022

Vrijwilligersmiddag
Donderdag 3 november
was er weer een gezellige
vrijwilligersmiddag in
De Pelkwijk. Hier werden een
aantal jubilarissen gehuldigd.

De heer Rhebergen **12½ jaar**

In dienst op 22-09-2009
 (1 maart 12½ jaar)

De heer Rhebergen is muzikant in het vrijwillige huisorkest, die elke woensdagochtend muziek komen maken. Hij brengt zijn accordeon mee en is zeer trouw aan deze ochtend. Samen met andere vrijwilligers en bewoners die mee kunnen spelen, zorgt hij voor een plezierige ochtend. Wij hopen nog lang plezier te hebben van zijn muzikale bijdrage.

De heer Herman Breukers **12½ jaar**

In dienst op 01-03-2010
 (1 september 12½ jaar)

Herman is de rechterhand van Henk Boerman, technische dienst en huismeester. Manusje van alles. Ook wij kunnen beroep doen op Herman, volksfeest even de stoelen klaar zetten en later helpen opruimen, het plaatsen van het bloemenbord en optredens aankondigen. Als je Herman ergens voor een klusje vraagt is stevast zijn antwoord: "Ik kom wel, woon toch dicht bij". En zo doet hij dit al ruim 12 ½ jaar voor De Pelkwijk.

Vrijwilligersmiddag

De heer Martin Grooten **12½ jaar**

In dienst op 01-10-2009
 (1 april 12½ jaar)

Martin Grooten is vrijwilliger bij de kerkdienst. Eén keer in de veertien dagen komt hij op zaterdagavond om de orgel en lessenaar klaar te zetten en te assisteren waar nodig is. Daarnaast heeft Martin jaren lang op de donderdagmorgen klassieke muziek verzorgd voor een kleine groep bewoners die daarin geïnteresseerd waren. Deze groep was daar erg blij mee en keken uit naar deze muzikale ochtend. Inmiddels is Martin hier mee gestopt.

Mevrouw Annie Blikman **12½ jaar**

In dienst op 01-11-2009
 (1 mei 12½)

Annie Blikman kwam op 1 november 2009 bij De Pelkwijk in dienst als vrijwilligster. Koffie schenken bij verschillende activiteiten overdag en ook in de avond met optredens. Nu schenkt ze op de donderdagmorgen in het Grand Café de koffie. Daarnaast is Annie vrijwilligster bij de mannen groep op woensdag. Inmiddels zijn we twaalf en een half jaar verder en kennen bewoners haar ook van de lente en kerstmarkt waar ze haar zelf gemaakte kaarten verkoopt.

Mevrouw Baak **40 jaar**

In dienst op 01-05-1982

Mevrouw Baak is gestart met haar vrijwilligerswerk op 1 mei 1982. Mevrouw deed alle verstellwerkzaamheden voor De Pelkwijk en De Berkhof. In 2014 stopte ze met de verstellwerkzaamheden op De Berkhof, haar reden was; "het is tijd om te minderen". Hier in De Pelkwijk zit mevrouw één keer in de maand op woensdagmorgen, nog steeds achter haar naaimachine om kleding te verstellen of repareren. Regelmatig komen bewoners langs met werk of voor een praatje. Een aantal jaren geleden kreeg mevrouw een koninklijke onderscheiding voor al het vrijwilligerswerk die ze naast De Pelkwijk nog meer deed.

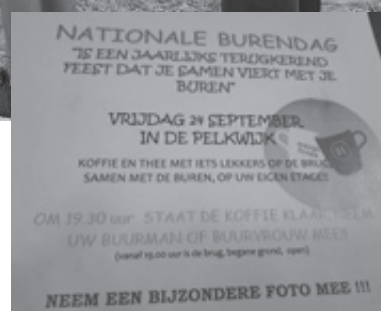
Sportieve Burendag bij De Berkhof

Burendag is de dag waarop in Nederland sinds 2006 het contact met de burens wordt gevierd. Het initiatief tot deze dag komt van Douwe Egberts en het Oranje Fonds.

Vrijdag 22 september was de eerste Burendag bij De Berkhof. Samen met onze burens: de cliënten van Dagcentrum De Helmhorst, groep 7 van OBS Bargerpaske, bewoners van de Molenaar en bewoners van de Marga Klompé straat hebben de bewoners van De Berkhof een sportieve ochtend gehad. Actief Winterswijk had een mooi spellen parcours uitgezet. Elk spel werd begeleid door studenten van de opleiding Sport en Bewegen.

Na een kopje koffie met zelfgemaakte cake van de Helmhorst werden de groepen samengesteld en de spellen uitgelegd. Daarna ging iedereen aan de slag. Er werd goed samengewerkt, iedereen was heel fanatiek en de leerlingen hielpen de bewoners of cliënten daar waar nodig was. De ochtend werd afgesloten met een heerlijk ijsje.

Hieronder een aantal reacties van de leerlingen OBS Bargerpaske

Leandra: "Ik vond het heel gezellig. De bewoners van De Berkhof waren heel lief en vrolijk. Het was een leuke dag en de spelletjes waren leuk."

Zara: "Ik vond het heel gezellig en leuk en Jopie was heel aardig en fanatiek en grappig en de anderen ook en ik hoop dat we dit vaker gaan doen want het was echt heel gezellig en sportief en ik mocht een oude mevrouw duwen en dat vond ik leuk en niet zwaar."

Eden: "Ik vond het heel leuk. De woorden estafette vond ik het leukste. Het was gezellig en het ijsje was een heel lekker ijsje."

Narges: "Ik vond het leuk we gingen pittenzakken gooien en het was gezellig."

Benthe: "Ik vond het heel gezellig en het ijsje was ook lekker."

Het was een geslaagde dag. Voor herhaling vatbaar. Volgend jaar vrijdag 22 september 2023 zien we elkaar weer.

Woordspelingen

Van mensen die nooit wat geven, daar krijg ik wat van.

Toen ik de prijs van de sla zag, kreeg ik een krop in de keel

Ze heeft dikke billen, maar ze zit er niet mee

De cursus voor beginners is afgelast

Bij de slankheidsclub zijn 3 nieuwe leden aangekomen, maar er zijn er ook 3 afgevallen.

De situatie van de dakloze analfabeten is niet om naar huis te schrijven.

Als je niet buiten roken kunt, ga dan maar buiten roken.

Hij wacht op een levertransplantatie, maar de levertijd is wel 8 maanden.

Edelachtbare, als u wilt dat ik rechtsta, zal ik mij daarbij neerleggen.

Tip voor vakantiegangers: Span je niet in

Wat doen weekdieren in het weekend?

Een van de twee drielingen vierde op de vijfde van de zesde maand zijn zevende verjaardag

De gynaecoloog gaf zijn hoogzwangere patiënte volledige persvrijheid.

Een man maakt je eerst het hof en leidt je dan om de tuin

ingezonden door de heer Beernink van De Berkhof

Mevr. Stemerding vertelt ...

Heel trots over alle prachtige houten werkstukken gemaakt door haar overleden man Jan Stemerding. Haar hele appartement staat er vol mee. Van kasten, tafels, schilderijen tot een handige krantenbak. Zijn eerste werkstuk heeft hij op 17 jarige leeftijd op de technische school gemaakt. Een prachtige naaidoos waar hij de eerste prijs mee behaalde.

Tijdens de oorlog moest hij verplicht naar Duitsland en heeft hij in Weseke bij een meubelmaker het vak geleerd. Na de oorlog is hij gaan werken bij timmerfabriek Slotboom. Buiten zijn werk was houtbewerking ook zijn grootste hobby. In zijn eigen werkplaats maakte hij van alles. Zijn meest bijzondere werkstuk is een 3-D puzzel genaamd Japans Kristal. Gemaakt van 51 stukjes hout, met een totale lengte van 6 meter. Mevrouw is hier heel voorzichtig mee. Alleen haar jongste zoon heeft hem een keertje uit elkaar gehaald en weer in elkaar gekregen.

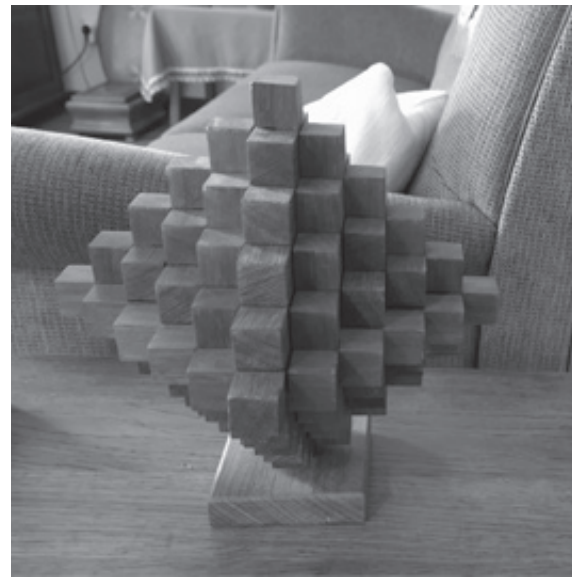

Doopjurkje

Een ander schilderij aan de muur dat opvalt is een ingelijst doopjurkje. Deze heeft mevrouw zelf 90 jaar geleden gedragen tijdens haar doop. De kinderen hebben een aantal jaren geleden het jurkje ingelijst.

Naaidoos gemaakt als 17 jarige op de Technische school

Japans Kristal

FFtjes geduld nog want het busje komt zo...

Een mooie herfststrondrit en als afsluiting pannenkoeken eten bij De Sevink Mölle

Het was een unicum in de geschiedenis van Vredense Hof. Op woensdag 2 november hebben we een hele mooie herfststrondrit gehad door de prachtige omgeving van Winterswijk. Nu zult u misschien denken; zo bijzonder is dat toch niet? Dit wordt toch wel vaker georganiseerd?.... Dat klopt. Maar wat het voor Vredense Hof zo bijzonder maakt is, dat de herfststrondrit de afgelopen jaren per afdeling werd georganiseerd. Kleinschalig, vaak ook met een huifkar of kleine rolstoelbus. Sinds juni van dit jaar wordt er binnen Vredense Hof etagegericht gewerkt en zijn de vroegere groepswoningen somatiek zoals het eerder was niet meer. Ook door de coronaperiode was het helaas lang niet mogelijk om met z'n allen met een bus rond te gaan touren. Het was een hele happening! Omdat er ook bij Vredense Hof zowel valide als minder valide mensen wonen kwamen er drie touringcars van TCR-tours het terrein oprijden om iedereen te kunnen vervoeren. Dat was iets wat we nog nooit hadden gezien. Dat alleen

was al een feest om naar te kijken. Erg behendig werden de drie grote bussen achterwaarts het terrein opgereden zodat iedereen zo makkelijk mogelijk kon instappen via de lift aan de achterzijde. De weergoden waren ons ook gunstig gezind en het was een prachtige dag. Om 15.00 uur reed de stoet dan eindelijk richting de buurtschappen. Onderweg was er veel herkenning van plekken waar het soms nog precies hetzelfde was, en op veel plekken ook veel veranderd. Dit leidde tot mooie gesprekken. Het was haast jammer dat we toch echt richting de Sevink Mölle moesten om daar van heerlijke pannenkoeken te gaan genieten. Het was een enerverende dag en bij thuiskomst duurde het niet lang of iedereen zocht zijn of haar bed op. Dit was de eerste keer weer na de corona tijd dat we met zoveel mensen op stap zijn geweest. Ook dat waren we niet meer gewend. Mooi dat het weer kan!

13 jubilarissen

Na twee jaar coronatijd mochten we eindelijk weer een vrijwilligers-avond organiseren. We hebben een fijne groep vrijwilligers mogen verwelkomen. De avond stond in teken van de huldiging van de jubilarissen. We hadden dit jaar welgeteld 13 jubilarissen. We mochten drie vrijwilligers feliciteren met hun 40 jaar, drie met 25 jaar en zeven met 12½ jaar. De jubilarissen werden toegesproken door Marcel Duvigneau, raad van bestuur. Bij elk jubileum hoort een passend beeldje die samen met een mooi boeket bloemen werd overhandigd. Voor elke jubilaris was er ook een persoonlijk woordje. Tevens werd benadrukt dat de inzet van elke vrijwilliger er toe doet. Wij zijn daar ook zeer dankbaar voor. De avond werd afgesloten met een overheerlijk Italiaans buffet.

40 jaar

v.l.n.r.:
mevr. Bep Meerdink
mevr. Gerrie Grevink
mevr. Willemien Nijmolen

25 jaar

v.l.n.r.:
mevr. José Firing
de heer Hans Firing
mevr. Sandra Brockötter

12½ jaar

v.l.n.r.:
mevr. Willy te Winkel
mevr. Anke Kuperus
mevr. Maria Buiel
mevr. Rosalien Lansink
mevr. Sien Ebbers
De heer Henk Wiggers
mevr. Truus Klein Severt

Zomaar een kerstverhaal

Blij huppelt Iris achter papa, mama en Mike aan door de donkere stad. Elke dag loopt ze deze weg naar school. Over bruggetjes en langs de oude huizen aan de vlietjes. Het is altijd al een gezellige route, dwars door het oude centrum, maar vanavond helemaal. Het carillon van de Grote Kerk speelt een oud kerstlied en de lampjes die overal branden geven de stad een extra sprookjesachtige sfeer. Iris ziet nog meer klasgenootjes die zich in de richting van de school begeven voor de kerstfeestviering. In haar zak voelt ze het twee euromuntstuk. Aan het eind van de avond mag ze daarmee zelf warme chocolademelk halen. Ze kan zich er nu al op verheugen. De rookwolkjes van haar adem verdwijnen in de donkere nacht. Ze lijken richting die ene ster te kringelen, die daar zo fel aan de hemel schittert. Dan huppelt ze verder, nieuwsgierig naar de klanken van een moderner kerstliedje dat brutaal het geluid van het carillon overstemt. Steeds duidelijker is het te horen. Het brengt haar tot vlakbij school, waar een man met een gitaar de vertolker blijkt te zijn. Op de grond ligt een pet, waarin slechts een paar muntjes liggen.

Mike trekt aan haar mouw, ze moeten nu echt opschieten. Terwijl het gitaarspel langzaam weer wordt opgeslokt door de klanken van het carillon, kijkt Iris over haar schouder. Haar ogen ontmoeten de droeve blik van de muzikant, maar dan is daar de school al. De kerstviering is een waar feest met lichtjes, muziek en een verhaal. Eén gedicht raakt Iris in het bijzonder: Wees een lichtje voor de mensen om je heen, zoals een ster die aan de donkere hemel straalt. Het doet haar even denken aan de felle ster van zojuist en aan de ster boven de stal waar Jezus werd geboren. Misschien was het dezelfde ster wel... Dan is het al tijd voor de chocolademelk. Ze voelt de munt in haar hand branden, maar ze is vast besloten. Ze hoeft dit jaar geen chocolademelk. De muzikant staat er nog. Verlegen loopt Iris naar hem toe en werpt haar munt in het petje. Meteen brandt er een lichtje in zijn ogen en ze wordt helemaal warm van binnen, nog warmer dan de chocolademelk gedaan zou hebben. En als ze haar adem uitblaast richt ze haar blik weer op de ster. De ster die, zo weet ze, even weerspiegelde in de ogen van de muzikant.

De zorg van vroeger

Tijdens het 50 jarig bestaan van De Pelkwijk heeft vereniging het museum de vitrine kasten in de gang begane grond prachtig ingericht met oude zorg attributen. Ze hebben in feestweek ook een lezing gehouden voor alle bewoners over de zorg vroeger.

Gezondheidszorg in de Oost Achterhoek tot 1900

De Oost Achterhoek is altijd een arm en dun bevolkt gebied geweest, met zandwegen en hier en daar een kleine dorpen. Enkele ontwikkelen zich in de middeleeuwen tot steden, zoals Borculo, Groenlo en Bredevoort. Van de geschiedenis van de gezondheidszorg in Groenlo is het meest bekend. Rond 1400, dus meer dan 600 jaar geleden, ontstaat het eerst gasthuis. Voordien wordt door monniken aan gezondheidszorg gedaan in de vorm van armen verzorging. De gasthuizen werden

betaald uit een fonds bestaande uit aalmoezen, schenkingen en legaten. Ook werden er speciale gasthuizen gesticht om als quarantaine te dienen, de pesthuizen of leprozenhuizen. De medische zorg ontwikkelde zich traag. Het praktische werd uitgevoerd door stadschirurgijns. Zij verrichtten eenvoudige medische handelingen, zoals verzorging van wonden, aderlating, amputatie. Men had voornamelijk te maken met epidemieën "cholera, tyfus, tuberculose, difterie etc. De hygiëne was erbarmelijk, riolering en waterleiding ontbrak. Apothekers hielden zich bezig met het bereiden geneeskrachtige kruiden, maar gaven ook medische adviezen. De vroedvrouw hielden zich bezig met de bevallingen en de eenvoudige geboortezorg. Tenslotte waren er de kwakzalvers en kiezentrekkers die op kermissen hun kunsten vertoonden. In de loop van de negentiende eeuw (1875) ontstaan er de eerst 'ziekenhuizen' en komt er geleidelijk verbetering in de ontwikkeling van de medische zorg. Het eerste medische diploma was er in 1865.

Gezondheidszorg in Winterswijk (ziekenhuizen)

Voor 1872 is er al sprake van isolatie van lijdende aan besmettelijke ziekten. Er is een pestkerkhof in Miste en er is sprake van een "Melate Weide". Nadat de "wet op voorziening tegen besmettelijke ziekten" is aangenomen verrijst er een klein ziekenhuis voor de verpleging van mensen met een besmettelijke ziekte, aan de Waliënsseweg met 6 bedden. Ook zijn er lighallen voor TBC patiënten aan de Huininkmaat.

Het Elisabeth ziekenhuis daarin tegen draait slecht. Er wordt (te) weinig gebruik gemaakt door Rooms-katholieke bevolking, die slechts 20 procent van de Winterswijkse bevolking uitmaakt. Overname door de Franciscanessen van Heythuyzen brengt voortgang en kan er geïnvesteerd worden in röntgenapparatuur en komt de internist van het Algemeen ziekenhuis ook in het EZ werken. Maar het blijft een toer om de eindjes aan elkaar te knopen. In de oorlogsjaren en ook daarna raakt het EZ meer bezet. In 1948 verschijnt de eerst internist, geneesheer directeur.

In de jaren 50 verbetert de economische situatie en begint een voortdurende reeks van verbouwingen en verbeteringen voor beide ziekenhuizen. Vergroting van de capaciteit voor beide ziekenhuizen naar 120 bedden tussen 1950 – 1960. Ook de paramedische afdelingen maken een stromachtige groei door. De groei is af te meten aan de beddenscapaciteit, het aantal verpleegdagen, maar ook het aantal specialisten en overige

medewerkers. Tevens neem de diversiteit in specialismen toe. In de jaren zestig wordt onderlinge samenwerking gezocht. Het overleg tussen de katholieke ziekenhuizen in de regio loopt op niets uit. In 1967 leiden de gesprekken tussen Algemeen en Elisabeth ziekenhuis tot samenwerking op diverse gebieden. De bouw van het nieuwe ziekenhuis startte officieel op 24 augustus 1981. Hij ging gepaard met het feestelijk begraven van de symbolische strijdbijlen, vergezeld van een pakket krantenberichten met de verlagen van de vele discussies betreffende de stichting van het ziekenhuis. De fusie tussen de vier ziekenhuizen houdt in dat de gezamenlijke beddenscapaciteit op 416 werd gesteld. Een bedden afbouwplan werd opgesteld om uiteindelijk op 350 bedden uit te komen in het nieuwe ziekenhuis.

In 1984 opent Streekziekenhuis Koningin Beatrix zijn deuren. Het ziekenhuis heeft momenteel 24 afdelingen met 214 bedden en er werken nu ruim 1100 medewerkers.

50 jaar De Pelkwijk!

Als ik dit stukje schrijf is de feestweek voor het 50 jarig bestaan in De Pelkwijk nog volop bezig. Wat hebben de bewoners en personeel genoten van deze week. In de onderstaande fotorapportage is een klein overzicht gemaakt van alle activiteiten en lekkernijen die in deze week voorbij kwamen. Het begon allemaal met toneelvereniging De Eendracht met "De Pelkwiek kump in actie". Dinsdag voor het begin van de feestweek kregen alle bewoners een corsage. Woensdag 23 november was de opening, met interviews, diner met pianomuziek en een zandtekenaar. Het gebak was aangeboden door de Vrienden van De Pelkwijk, zo ook een bak met planten en boeket kunstbloemen. Namens de bewoners is er een plaquette aangeboden. Donderdagmiddag 24 november was er een presentatie door verenging het museum over 50 jaar zorg. Erwin Bomers, raad van bestuur, bood een appelboom aan, die bij de vijver geplant is. 's Avonds waren de vrijwilligers uitgenodigd en zijn er vrolijke deuntjes gezongen door het duo Nootmuskaat. Vrijdagmiddag was er het rad van fortuin met prachtige prijzen geschonken door bedrijven die binding hebben met De Pelkwijk.

Na afloop was er voor iedereen nog een lekker broodje. Vrijdagavond was er een reünie / feestavond voor het personeel in De Gallery. Zaterdagavond was er een speciale kerkdienst met medewerking van het koor Voices off Joy. Zondagmiddag was het atrium weer tot de nok toe gevuld voor het optreden met de Berkelzangers, er werd goed meegezongen. Met een drankje, haring of gehaktballetje na afloop was het weer een geslaagde middag. Maandag was er nog een pub quiz en de dinsdagavond werd de feestweek afgesloten met een playbackshow verzorgd door medewerkers. Jammer dat het aanleveren van de kopie van deze krant net ervoor moest gebeuren en er geen foto's van geplaatst zijn. Het was een leuke gezellige week, op naar het volgende lustrum. De foto's zeggen genoeg over deze prachtige week.

50 jaar De Pelkwijk!

Dit lied werd gezongen door de Nachtegaaltjes (enkele medewerkers) ter gelegenheid van het 50 jarig bestaan van De Pelkwijk op de melodie van Guus Meeuwis – Brabant

*De wekker gaat vroeg,
mijn werkkleding aan.
De zon door de ramen,
het is tijd om te gaan.*

*De dagdienst is lang hier,
de avond begint te vroeg.
De nachtdienst is lief,
en de zorg en huishouding ook.*

*Als ik naar huis loop,
na een te lange dag.
Dan voel ik mijn werksleutel,
diep in mijn zak. Shit*

*Refrein
En ik werk hier alleen op erg drukke plaats,
ook in het weekend dan werken wij graag.
Maar de mensen ze slapen, de ogen gaan dicht.
En dan denk mik aan de nachtdienst,
want die voldoen hun plicht.*

*Ik mis thuis de kou,
die er op de Pelkwijk niet is.
Vooral tijden het douchen,
want dat is niet niks.*

*Ik mis zelfs het fluiten,
van meneer Geers.
Het gezang van collega's,
zoals Gea en Monique.*

*In het kantoor vol gekakel,
en aan de koffietafel.
Het is daarom dat ik zo,
van de Pelkwijkers houdt.*

*Refrein
En ik werk hier alleen op erg drukke plaats,
ook in het weekend dan werken wij graag.
Maar de mensen ze slapen, de ogen gaan dicht.
En dan denk mik aan de nachtdienst,
want die voldoen hun plicht.*

LALALALALALAL

*Het huis van de buurt,
en het grand café.
Maar het mooiste aan de Pelkwijk,
ben jij dat ben jij!*

*Refrein
En ik werk hier alleen op erg drukke plaats,
ook in het weekend dan werken wij graag.
Maar de mensen ze slapen, de ogen gaan dicht.
En dan denk mik aan de nachtdienst,
want die voldoen hun plicht.*

LALALALALALALA

*En dan denk ik aan de Pelkwijk,
want daar brandt nog licht. 2x*

Laat je lampje altijd schijnen
wees een licht voor iedereen
dat zal de kilte doen verdwijnen
en zorgt voor vrede om je heen
In onze boom met fonkelende lichtjes,
hangen er duizenden wensen voor je klaar,
voor het komende nieuwe jaar.

Wij wensen jullie:
iets goeds, iets lekkers
iets gek, iets gekkers
iets aardigs, iets liefs
maar hoe dan ook iets positiefs.
Veel geluk en goede gezondheid in 2023

Als ik één wens mag doen,
weet ik meteen wat ik jullie zou wensen...
Een hele gezellige Kerst,
met alleen maar liefdevolle mensen.

Voor hele bijzondere mensen
deze kaart met fijne wensen.
Een goede gezondheid en bergen van geluk
voorzien van veel gezelligheid en geluk
een heel jaar aan een stuk!

Winterlandschap

**witte pracht in poeder vacht
betovering na winternacht
het groene gras verstopt
als wintermantel ontpopt**

**toverwerk in winter macht
wie ben jij met deze kracht
speel met mij die kou veracht
zonnestrallen glinsteren zacht**

**witte wereld om mij heen
boom noch plant zijn alleen
een vlokje danst daar blind
vredig in de koude wind**

**vogels vliegen daar voorbij
contrast in witte bomenrij
winter in koude stilte verwekt
met hemelse sneeuw bedekt**

J.J.V. Verre

Te leen

rolstoelauto Marga Klompé

Sinds 2019 hebben we bij Marga Klompé een rolstoelauto. Het is een Volkswagen waar één rolstoel in kan. Deze auto staat bij De Molenberg, Ziekenhuisstraat 14 in Groenlo.

Een paar spelregels zijn:

- De auto kan voor een dag(deel) of weekend (2 dagen) worden ingezet.
- Gebruiker dient een cliënt te zijn van Marga Klompé of een directe relatie te hebben met een cliënt.

In de flyer kunt u meer informatie vinden.

De reservering van deze auto gaat via de receptie in De Molenberg. De medewerkers van de receptie zijn de hele week tijdens kantooruren te bereiken op telefoonnummer 0544-474100.

Heeft u interesse, maak een afspraak.

**Ik wens je genoeg stilte
om op te kijken naar de sterren**

**Genoeg eenvoud om ontzag
te tonen voor het kleine**

**Genoeg vertrouwen om
het goede zijn weg te laten vinden**

**Genoeg verwondering om
het denkbare te zien gebeuren**

Kerstdiner vroeger in de Achterhoek

Het mooie stukje land tegen de Duitse grens in Gelderland behoorde vroeger zeker niet tot de welvarendste delen van ons land. Op het prachtige land tussen de mooie coulissen van meidoorn, maar ook in de kleine dorpen en stadjes werd sober gegeten en alleen wat het land zelf opleverde. De tering werd na de nering gezet, vaak in de wintertijd dus ook met kerstmis.

Ketelkoek was een gerecht dat bij veel families op tweede kerstdag op tafel werd gezet. Samen met een speksaus en veel uitgebakken spekjes en voor de kinderen een stroopsaus was dat een echte lekkernij. En dat ging maag niet knorren zoals op eerste kerstdag als je weer zo lang in die koude kerk moest zitten. Gelukkig werd er na de kerkdienst chocolademelk geschonken, dan kon je even warm worden en met je klompen zachtjes kletteren. Voor eerste kerstdag was thuis vaak een konijntje geslacht en na het aanrijpen langzaam gaar gekookt. Met zoveel personen thuis at je meer aardappelen dan vlees. Maar het was ons kerstmaal en zoals pa zei in zijn

gebed voor de maaltijd: "we mogen blij zijn dat we vlees te eten hebben" en "dankbaar", zei hij erbij. Dat heb ik nooit begrepen omdat we voor kerst vier dikke konijnen in het hok hadden en na kerst geen enkele. Terwijl er toch alleen de kleinste bij ons in de pan had gelegen. Op tweede kerstdag was het echt feest. Tijdens ons verplichtte bezoek aan onze grootouders, natuurlijk na de kerkdienst had thuis al uren lang de ketelkoek in een pan water zachtjes staan koken. Poddik noemden we dat. En de vorm werd bij ons thuis inderdaad met een deksel afgesloten. Anderen die niet zo'n ketelkoekvorm hadden kookten ook dit deeg gaar, maar dan in een oude sloop. 'Jan in de zak' werd dat genoemd. Maar sommigen noemde dat stiekem "Klaos in de zak" Maar wie in die zak zat weet ik nu nog steeds niet. Zal toch niet Sinterklaas geweest zijn, want die was al terug naar Spanje?!

Afscheid van de cliëntenraad

De meesten van jullie zullen mij wel kennen, na 12,5 jaar in de cliëntenraad van verpleeghuis De Molenberg en de CCR van Marga Klompé te hebben gezeten.

Mijn naam is Bennie Scharenborg. Ik ben in de cliëntenraad gekomen doordat mijn vader en moeder op afdeling Koerboom in De Molenberg opgenomen zijn geweest. Ria Sonderen vond toen (zij was toen lid van de cliëntenraad) dat ik ook best geschikt zou zijn als lid van de cliëntenraad. Zij heeft mij toen overgehaald om een paar vergaderingen bij te wonen en daar werd ik door de mede cliëntenraadsleden "onder druk gezet" om te blijven.

Mijn ouders overleden, in 2009 mijn vader en in 2010 mijn moeder. Na een poos heb ik toen aangegeven dat ik er mee wilde stoppen omdat ik geen warme band meer had met afdeling Koerboom. Dit argument werd rigoureus van tafel geveegd door de dames van Bureau Ondersteuning Cliëntenraden en de mede raadsleden waardoor ik mij heb laten ompraten om toch maar door te gaan, met als gevolg dat ik nu, na 12,5 jaar pas ga vertrekken!

In de loop van de tijd kreeg ik steeds meer problemen met mijn gehoor. Ik had al last van tinnitus en gehoorverlies, maar met wat hulpmiddelen was het te doen. Maar met het ouder worden namen ook deze problemen toe en helaas zijn hier geen middelen of medicijnen voor. Hierdoor ging het volgen van de gesprekken tijdens de vergaderingen steeds moeilijker en door de nieuwe reglementen heb ik toch maar besloten om eind 2022 definitief te stoppen met het cliëntenraadswork, ondanks dat het steeds boeiend en afwisselend blijft.

Ik heb in diverse commissies en de Centrale Cliëntenraad gezeten. Met het werk in de Centrale Cliëntenraad ben ik eind 2021 gestopt. Tijdens de periode in de Centrale Cliëntenraad hebben er enkele voorvallen plaats gevonden die behoorlijk indruk op mij hebben gemaakt. Hier kan ik echter niets over vertellen omdat er een geheimhoudingsplicht op rust.

De grootste verandering in het cliëntenraadswork was de komst van de nieuwe Wet Medezeggenschap Cliëntenraden in de Zorg. Hiervoor moesten nieuwe reglementen gemaakt worden, voor zowel de lokale raden als ook voor de Centrale Cliëntenraad. Dit is in goede samenwerking met de Raad van Bestuur tot stand gekomen.

De cliëntenraden moeten nu door de nieuwe wet WMCZ op veel meer punten advies of instemming geven, wat inhoudt dat de raadsleden veel meer moeten weten over bijvoorbeeld de zorg, financiën en dergelijke.

Doordat mijn zittingstermijn reeds lang overschreden is en mijn gehoor, zoals als vermeld, mij in de steek laat, neem ik dus nu afscheid als cliëntenraadslid. Op afdeling Koerboom is dit inmiddels gebeurd en bij dezen wil ik deze afdeling nogmaals van harte bedanken voor de cadeaus die ze mij hebben gegeven en voor de hele prettige samenwerking en

het vertrouwen! Ook de cliëntenraad van verpleeghuis De Molenberg en de Centrale Cliëntenraad wil ik bij deze hartelijk bedanken voor het vertrouwen en de prettige samenwerking!

Bennie Scharenborg

P.S.: Nieuwe leden blijven altijd van harte welkom. In het belang van de cliënten, dat staat voorop, maar ook voor jezelf kan het cliëntenraadswork een hele prettige en leerzame ervaring zijn. Ik heb er geen seconde spijt van gehad.

Kerstverhaal

De dagen worden korter, overal schijnen lichtjes. Alles lijkt gezellig in december maar dat is niet zo achter iedere voordeur en hoe gaan we daar mee om? Ieder huisje heeft zijn kruisje, zo ook dat van Johanna.

Ze zit aan de ronde tafel in de achterkamer. Het is vroeg donker, enkele schemerlampen maken de ruimte knus. Er ligt een mooi geborduurd kleedje op de tafel met daarop een dienblad met zes kop en schotels. Johanna heeft net de plaatselijke krant uit de brievenbus gehaald en een mok met koffie staat klaar. "Zo, een moment voor mezelf". Bij die gedachte glimlacht ze, ieder moment van de dag is immers voor haarzelf.

De eerste kerstkaarten staan al op het dressoir, naast de vele foto's van de kinderen en kleinkinderen. Twee zijn er geëmigreerd en de derde woont op twee uur afstand. "Dat waren nog eens tijden", mijmert ze. Met Kerstmis alle kinderen thuis, een drukte van belang maar zo gezellig. En Piet kon zo goed met de kleintjes overweg, niets was hem teveel. Ze waren gek met hem. Zij ook trouwens. Tot haar grote verdriet begaf zijn hart het drie jaar geleden, zo maar, tijdens een wandelingetje, hij was ineens weg....

Het alleen zijn viel niet mee. Maar kranig zette Johanna door met de dingen die ze altijd deed: de boekbesprekingen met vriendinnen, om en om bij iemand thuis,

haar zangmiddag en iedere dag een eind wandelen. Piet zou het niet anders gewild hebben.

Tot corona. Ze kwam ineens de deur niet meer uit want ze was bang voor dat gekke virus. Boodschappen bestelde ze bij de supermarkt. Er werd bijna dagelijks geskypet met de kleinkinderen, het hoogtepunt van de dag. Bij de gedachte aan de grapjes en verhaaltjes lichten haar ogen op. Ze had nog een voorraad boeken liggen die nu goed van pas kwamen. Eigenlijk was ze best wel tot rust gekomen. Er was alle tijd om te mijmeren over Piet, foto's te bekijken van hun gelukkige jaren samen, ja, ze had zich prima vermaakt. En de telefoongesprekken met de vriendinnen waren fijn maar wel anders. Ze kon het niet duiden maar er kwam afstand.

Na de lockdown kwam een buurvrouw aan de deur om te vragen of ze meeding naar een braderie. Ze heeft nee gezegd want ze vindt het spannend om weer tussen de mensen te zijn. Haar vriendinnen willen weer starten met de boekbesprekingen. Er is een nieuw boek uitgekomen: De wandelaar van Adriaan van Dis. Een cadeau van de bibliotheek, dat je uitnodigt om in gesprek te gaan. "Verleg je grens, vergroot je wereld" leest ze op de achterzijde van het boek dat haar vriendin alvast heeft gebracht. Het ligt nog ongelezen op tafel. Na de hele serie van 'de Zeven Zussen' moet

ze even schakelen om met wat nieuws te beginnen en weer bij elkaar komen voor een boekbespreking; ze heeft haar twijfels.

Ze bladert de krant door en haar oog valt op een bericht: 'komt allen tezamen'... om een gezellige kerstmiddag te vieren! Met kerstliedjes, een verhaal en gedichten. 'As de dagen tsjuster binne en nachten lang, ha we langstme nei ljocht en waarmte, blydskip en treast' leest ze hardop. Ze loopt naar haar boekenkast, haalt Het kerstfeest van domme kindertjes van W.G van de Hulst eruit en streelt de kaft. Ze gaat in gedachten terug naar haar kindertijd, met moeder naar het kerstfeest in de kerk. De grote kerstboom met echte kaarsjes reikte tot de kroonluchters. Het orgel dat vader bespeelde, de dominee die het verhaal voorlas en daarna mocht je van een zilveren schaal een kerstkransje pakken. Trots zat moeder naast haar als vader zo mooi het orgel bespeelde. Met warmte denkt ze terug aan die veilige omgeving.

Vorig jaar was er geen kerstviering. Ze had het heel erg gemist. Het samen zijn, het zingen, de magie. En nu kan het weer. Die nacht kan ze de slaap niet vatten en voelt zich erg alleen. Het gemis van Piet, de kinderen zo ver weg. Ook dit jaar kunnen ze met de kerst niet allemaal bij haar komen. Ze hebben de kinderen alle kansen gegeven om uit te vliegen en dat deden ze. Daar moet ze vrede mee hebben, maar het wordt haar even teveel. Tranen met tuiten huilt ze, opgekropt verdriet, angst en woede om het verlies van Piet. Het wordt een donkere nacht, vol zelfmedelijden. Uitgeput valt ze tegen de ochtend in slaap. Als Johanna wakker wordt is het licht en de zon schijnt door een kier in de gordijnen op haar gezicht. Ze gaat naar de badkamer en ziet haar rode ogen in de spiegel. Zo, dat ziet er niet best uit, maar op één of andere manier voelt ze zich wel beter. Opgelucht, blij dat het weer dag is. En wat voor eentje, met zonneschijn.

bron: seniorenkrant.nl

KERST 2022

Ieder jaar weer vieren we Kerst. Sommige kerstvieringen herinneren we ons nog goed. Vooral die keren toen we nog kind waren en we Kerst nog niet zo vaak gevierd hadden maakten vaak grote indruk. Wat konden we genieten van de grote kerstboom in de kerk, van het spannende kerstverhaal, van onze rol als herder, engel of Jozef of Maria in het kerstspel. Wat konden we genieten van de warme chocolademelk, een krentenbol en een sinaasappel. Dierbare herinneringen die we heel ons leven met ons meenemen.

Maar als we ouder worden beleven we Kerst soms vaak anders. Soms zijn we extra blij want het is de eerste Kerst met onze man of vrouw, met ons kind of kleinkind. Maar soms zijn we ook extra verdrietig en eenzaam: de eerste Kerst zonder onze lieve ouders, onze man of vrouw, ons kind. Het liefst slaan we dan deze feestdagen over en zijn blij dat de gewone dagen zich weer aandienen in januari.

Ieder jaar weer horen we met Kerst hetzelfde kerstverhaal, zingen we dezelfde oude vertrouwde kerstliederen en beseffen we: dit hoort bij Kerst. Want zonder het luisteren naar het kerstevangelie uit Lucas 2 is het voor velen geen Kerst. Die vertrouwde woorden: “en het geschiede in die dagen” willen we gewoon horen. En zo gaat het ook met Kerstliederen. Voor velen is het geen Kerst zonder het zingen van het ‘Ere zij God’. Zo is ieder jaar is het kerstverhaal hetzelfde. Ieder jaar zijn ook de liederen veelal hetzelfde. En toch klinken die bijbelwoorden, klinken die liederen ook weer anders, omdat wij ieder jaar weer anders zijn.

We merken dat niet altijd op. Niet voor niets weten we ons van vele keren dat we Kerst vierden ook niet iets speciaals te herinneren. Maar ineens kan het ons duidelijk voor ogen staan dat het dit jaar echt anders is dan voorgaande jaren en dat het nooit meer hetzelfde zal worden. Want geboorte en dood, licht en donker laten ons ineens anders horen en kijken. En als we dat in ons eigen leven meemaken beseffen we: Ook al horen we elk jaar hetzelfde Kerstverhaal, wij beleven het nu anders, want wij zijn anders: vol van alles wat er in ons leven en de wereld gebeurt.

Ook dit jaar vieren we Kerst en luisteren we in de kerk weer naar het kerstverhaal uit Lucas 2. Hoe zullen deze bekende woorden dit jaar voor ons klinken? Ik hoop dat u ook dit jaar met Kerst weer geraakt mag worden door boodschap van de hoop. De hoop dat de wereld, dat ons leven anders zal worden. Want daarvoor is Jezus, Gods Zoon geboren:
om vrede te brengen op aarde,
om licht te brengen in onze duisternis.
om ons mensen uitzicht te geven op een betere toekomst.

Misschien hebben we wel meer dan ooit daar behoefte aan.

Mede namens mijn collega’s Henri Knol, Lotte Kleijn, Michelle van Leussen en Petra Speelman wens ik u goede Kerstdagen.

ds. Hanny Wassink-Pluimers

Winterpuzzel

N S E K O N C O J G E A N E H
I E S R U E A U A I K F J G A
E I N E D K B D N L I T E L P
U T E W J E A J U L L E U K J
W I L R A T R A A E B L K I E
J D L U A S E A R Z G L G E S
A A A U R F T R I E U E O L N
A R N V N A O S R G R N L J E
R T K G E B Z D O E E N I I D
M I D D E R N A C H T Z E P N
F E E S T D A G D N N S B R E
N E P A L S T I U E I E O U I
U W J E N G A P M A H C L U R
A A R U U F L A A W T R ! V V
B U B B E L S D E C E M B E R

Afsteken	December	Middernacht	Sterretjes	Vuurpijl
Aftellen	Feestdag	Nieuwjaar	Terugblik	Vuurwerk
Borreltje	Gezellig	Oliebol	Tradities	
Bubbels	Hapjes	Oudjaar	Twaalfuur	
Cabaret	Januari	Oudjaarsdag	Uitslapen	
Champagne	Knallen	Samenzijn	Vrienden	

Oplossing

De overige letters vormen een zin

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment